

РЕШЕНИЕ

№ 7368

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7851** по описа за **2022** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба подадена от заместник-кмет на Столична община /СО/ чрез процесуален представител срещу Решение №2817 от 25.07.2022г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 116-ти състав, постановено по нахд № 20221110203408/2022г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 342880/2018 от 12.09.2018г., издадено от заместник-кмет на СО, с което на А. В. Р. е наложена глоба в размер на 50,00 лв., на основание чл.48 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /Наредбата/, за нарушение на чл.18, ал.1, т.1, т.2 и т.3 във вр. с чл.46, ал.1 и чл.47, ал.1 от същата Наредба.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, като незаконосъобразно и неправилно, поради съществени процесуални нарушения, и да бъде потвърдено обжалваното НП.

В съдебно заседание жалбата се поддържа.

Ответникът по касация А. В. Р. не се явява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за

неоснователна. Пледира решението на СРС да бъде оставено в сила.

Предмет на касационно оспорване е решение №2817 от 25.07.2022г., постановено по нахд № 20221110203408/2022г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на глава дванадесета от АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

От фактическа страна районният съд правилно е приел за установено следното:

На 23.08.2018г., в 8,30ч., в [населено място] Р. пътувала в трамвай, обслужващ редовна линия от масовия градски транспорт с №20 в посока СК Ц., район Д.. След спирка "Проф.Л." контролори по редовността на пътниците към "Център за градска мобилност" ЕАД извършили проверка на пътуващите в трамвая и установили, че Р. пътува в трамвая без редовен превозен документ. Р. отказала да заплати карта, продавана от контролата на стойност 30,00 лв.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ и въз основа на него е издадено обжалваното НП. Както в АУАН, така и в НП е посочено, че са нарушени разпоредбите на чл.18, ал.1, т.1, т.2 и т.3 във вр. с чл.46, ал.1 и чл.47, ал.1 от Наредбата.

Въз основа на правилно установената фактическа обстановка СРС е отменил обжалваното НП поради констатирани процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Решението е правилно.

Съгласно чл.18, ал.1 от Наредбата при пътуване с превозните средства на обществения градски транспорт пътниците са длъжни да спазват разпоредбите на настоящата наредба, както и: т.1 да притежават редовен превозен документ при превода и при слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; т.2. да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани електронни карти да показват документ за самоличност при поискване и т.3./в приложимата редакция/ при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците, да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. От посоченото следва, че с разпоредбите на чл.18, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от Наредбата са създадени няколко различни задължения за пътниците в градския транспорт и както правилно е посочил СРС в мотивите си задълженията по т.1 и т.2 не може да съществуват едновременно, а само алтернативно, тъй като пътникът или не разполага с редовен превозен документ или има такъв, но не го представя на контролора. Тъй като и актосъставителят и административнонаказващият орган /АНО/ са посочили всички разпоредби на чл.18, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от Наредбата не

може да се установи по категоричен начин какво точно е вмененото нарушение. От друга страна ако се приеме, че АНО е имал предвид нарушения по т.1, т.2 и т.3 на чл.18, ал.1 от Наредбата освен, че нарушенията по т.1 и т.2 взаимно се изключват не може да се установи за кое точно от трите нарушения е наложено административното наказание глоба в размер на 50,00 лв. Изложеното сочи на нарушено право на защита на санкционираното лице, тъй като не е ясно за кое нарушение е следвало да организира защитата си, както и за кое точно нарушение му е наложено административното наказание.

Необходимо е да се посочи, че с разпоредбата на чл.46, ал.1 от Наредбата е въведено задължение за пътник без редовен превозен документ да закупи карта за еднократно пътуване от съответния контролор, а отказът да закупи посочената карта съгласно чл.47, ал.1 от Наредбата се санкционира след установяване на нарушението по реда на ЗАНН. АУАН се съставя на следващата спирка по маршрута на превозното средство, на която нередовният пътник е длъжен да слезе. В случая нарушението е описано с фактите за констатираното пътуване без редовен превозен документ и отказа на ответника по касация да закупи карта за еднократно пътуване, респ. факти за приложимост на чл.47, ал.1 от Наредбата не са посочени.

Предвид изложеното оспореното съдебно решение е постановено при правилното приложение на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна,

Настоящият съд не кредитира касационното възражение, според което съдът неправилно се е позовал на разпоредбите на Закона за автомобилните превози /ЗАвт.П/, тъй като оспореното решение не е мотивирано с разпоредби от посочения закон.

Страните не са претендирали присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН ,
СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2817 от 25.07.2022г., постановено по нахд № 20221110203408/2022г. по описа на СРС, НО, 116-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.